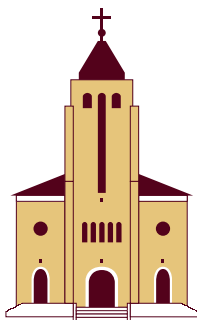

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2025/3. SZÁM • OKTÓBER 19.

FELSZABADULNI ISTENRE

„Van egy álmom...”

...egy plébániáról, ahol jobban számít Isten mint az egyéni elképzelések – ahol Ő irányít. Lehet-e Vele tervezni? Márk evangéliumának elején, Jézus nyilvános működésének kezdetén szerepel: „*Elhívta őket, hogy vele legyenek.*” (Mk 3,14) Vele lenni – közös vágyunk Istennel. De hogyan lehetséges ez? Minden találkozás kulcsa a jelenlét. Jel-en lenni: figyelni a jeleket, melyek Róla szólnak. Otthon lenni nála. Otthon lenni abban, ami van. Megtanulni újra és újra létezni. Egy másik nevezetes szentírási hely, Isten bemutatkozása az égő csipkebokor történetében, rámutat a találkozás módjára: „*Én vagyok, aki vagyok*” (Kiv 3,14). Ha vagyok, aki vagyok, találkozhatok azzal, Aki van. Úgy tűnik, valós találkozáshoz valóságos jelenlét szükséges. A valóságos JELENLÉTben töltött időben az Úr megszabadít az illúziók rabságából – hogy ne képzelt, hanem valódi találkozásaink lehessenek. Ővele, önmagunkkal és másokkal, ha engedjük. A közelében lehetek, aki igazán vagyok – nem kell neki más képet mutatnom, sőt a Vele-Létben a legpozitívabb értelemben kiábrándulhatok: az illúziók helyett a valóság talajára állhatok. „*Vedd le saruidat lábaidról, mert a hely, ahol állasz, szent föld!*” (Kiv 3,5).

Mi történik, ha megállok és elidőzőm Nála/Vele? Érdemes megfigyelni! Ővele lassan-lassan tanulhatunk újra létezni egy illúziókkal, határidőkkel telt, rohanásra ösztökélő világban. Hogy mit jelent elidőzni Jézussal? Elhinni, hogy a szívem is a találkozás földje lehet, ami művelhető, az elvetett mag szárba szökken benne. Odalassulni Istenhez az örökkévalóság perspektívájában... hinni abban, hogy időnként elegendő csak létezni, és figyelni az embert nevéen szólító Istenre. Tényleg! Ő hogyan szólít most Téged?

PÉLDABESZÉD A KÉT TESTVÉRRŐL

– az elveszett és az otthonmaradt fiúról és a jóságos atyáról

Talán legszebb példázata Jézusnak a *Tétkozló fiúról* szóló példabeszéd néven ismert. A történet oly megkapóan rajzolja meg az elveszett fiú alakját, és oly szívhez szólóan ábrázolja sorsát, hogy akár őt tekinthetnék a központi alaknak, de valójában a példabeszédnek három főszereplője van. Néhány teológus azt mondja, hogy helyesebb lenne a *Jóságos atyáról* szóló példabeszédnek nevezni, mert ő a szöveg tulajdonképpeni középpontja.

A másik testvér alakja is lényeges, mivel ez a történet válasz az evangéliumban előtte található szakaszra: „A vámosok és a bűnösök mind eljöttek hozzá, hogy hallgassák. A farizeusok és az írástudók felháborodtak és ezt mondták: Ez szoba áll a bűnösökkel, sőt együtt eszik velük.” Itt két csoporttal, „két testvérrel” találkozunk: vámosokkal és bűnösökkel; farizeusokkal és írástudókkal.

Az Úr ezzel ősi hagyományhoz nyúl vissza: a két testvér tematikája áthatja az egész

Testvérem! Állj meg egy pillanatra! Érezted magad szeretve, elfogadva... egyszóval: igazán otthon? Oda tudunk térni egy picit? Fel tudod idézni? Isten hogyan van jelen ott? Milyennek látod Őt? Van érzésed arról, mi az, ami felőle érkezik? És mi a te válaszod? Erre Ő...? Tudtok picit együtt lenni?

Talán hirtelen sokaknak gyors és szokatlan ez a lassulás, Istenre figyelés – és feltehetik a kérdést: lehet-e Istenre figyelni, meghallani Őt, valahogy a jelenlétét érzékelni? Mi van, ha nem Ő az? Pierre Goursat, az Emmánuel közösség alapítója egyik kedves mondata számomra: „*Ahelyett, hogy kételkednél a hitedben és hinnél a kételyedben, miért nem hiszel inkább a hitedben és kételsz a kételyedben?*”

Egyébként miért nem?

A találkozás egy másik kulcsszava: észrevenni! Ez hasonló a tudatosításhoz. Akkor vagyok szabad az észlelésre, amikor hagyok rá időt. Vagyis engedem, ami van. Mondhatnám: szemlélődő attitűdöt veszek fel. A szemlélődés a valósághoz való kapcsolódást jelenti, azt, hogy a dolgokat úgy látom, amint vannak, és mögöttük kezdem felfedezni azt, Aki van. Rohanó ember nem tud szemlélődni. Szemlélődni: meglátni, észrevenni a Szépet, Jót, Igazat – és gyönyörködni benne. Erről szól a hetedik nap, a szombat. Szó szerint azt jelenti: abbahagyni, tágabb értelemben: megállni Isten előtt, és rá figyelni. Az Úr napjának megszentelése a szövetség frissítése is egyben: Isten és ember, Jézus és az Egyháza, Ő és én... – figyelünk egymásra, észrevesszük és üdvözljük egymást. Akár hálaadásnak is nevezhetném.

Csőpányi Gábor atya

Ószövetséget, Káin és Ábel, Izmael és Izsák, Ézsau és Jákob.

Próbáljuk meg lépésről lépésre követni a példabeszédet. Itt van először is az elveszett fiú alakja, de mindjárt a történet elején látjuk az atya nagylelkűségét. Enged a fiatalabb fiú kívánságának, odaadja a vagyon rá eső részét, elosztja az örökséget. Az atya szabadságot ad. Sejtí, hogy mit fog tenni a fiú, de mégis elengedi.

A fiú „távoli országba” megy. Az egyházatyák ebben az atyai háztól – Isten világából – való belső eltávozt, a kapcsolat belső megszakítását látták. A fiú egyszerűen az

élvezeteknek akarja átadni magát. A végső-kig ki akarja méríteni az életet. Nem szeretne alárendelt lenni semmilyen tekintélynek, a radikális szabadságot keresi. Élvezi az életet, egészen autonómnak érzi magát.

Vajon nehéz meglátnunk ebben az Isten és az Isten törvénye elleni újkori lázadást?

Az elveszett fiú eltékoztolja „lényegét”, önmagát. Végül mindent fölé: aki egészen szabad volt, most valóban rabszolga lesz – disznópásztor, aki örülne, ha ehette a disznók eledeléből. A zsidók számára a disznó tisztátalan állat, a kanász tehát a legszélsőségesebb nyomorba jutásnak a kifejezése.

Ezen a ponton következik be a fordulat. Az elveszett rájön, hogy elveszett. Megérti, hogy otthon szabad volt, hogy atya szolgálai szabadabbak mint ő. A megtérése abban áll, hogy felismeri elidegenedett önmagát, aki íme most visszatér önmagához.

Az atya „a távolból látja fiát”, és elébe megy. Meghallgatja a fiú vallomását és meglátja benne a belső utat, amelyet bejárt. Ezért nem is engedi, hogy befejezze mondanóját, megöleli, megcsókolja és nagy lakomát rendez. Öröm uralkodik, mert a fiú, „aki már halott volt” most újra él, feltámadott, elveszett és megkerült.

Az egyházatyák minden szeretetüket besűrítik e jelenet értelmezésébe. Számukra az elveszett fiú az ember képe lesz általában, „Ádámé”, aki mindnyájan vagyunk – azé az Ádámé, aki most Isten elébe ment, és akit újból befogadott házába. A megtartott ünnepségben a hit ünnepének képét látják, az ünnepi Eucharisziát, amelyben az örök lakomát elővételezzük.

Ám a szöveg lényege biztosan nem ezekben a részletekben van; a lényeges immár egyértelműen az atya alakja. Érthető így az atya? Szabad egy atyának így cselekednie? Jézus itt teljesen ószövetségi alapon beszél az Atyáról. Az itt megfestett kép ősmintá- ►

ANYAKÖNYVI ADATOK

TEMETÉSEK

† **Lébenguth Gyuláné**
(**Blága Róza Erzsébet**)

születési év: 1943

temetés ideje: 2025. június 26.

† **Kovácsik Ernőné (Papp Margit)**

születési év: 1937

temetés ideje: 2025. július 22.

† **Ványi Béla Ferencné**
(**Sebály Zsuzsanna Mária**)

születési év: 1960

temetés ideje: 2025. szeptember 8.

† **Straub Béla**

születési év: 1943

temetés ideje: 2025. szeptember 15.

† **Straub Béláné (Kiss Éva Magdolna)**

születési év: 1937

temetés ideje: 2025. szeptember 15.

† **Balázs Árpád Lajos**

születési év: 1942

temetés ideje: 2025. október 3.

† **Barta Elemérné (Morva Margit)**

születési év: 1942

temetés ideje: 2025. október 3.

▶ ja Ozeás könyvében található (Oz 11,1-9). Ezen a helyen Izrael kiválasztásáról és hűségének megszegéséről van szó (Baál-kultusz). Isten azonban azt is látja, mennyire nyomorúságban él a nép. És most éppen az történik Istennel, amit példabeszédünk

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

☛ **Imre Adél Luca**

születési idő: 2024. szeptember 20.

keresztelés ideje: 2025. június 29.

☛ **Udvardi Mirkó**

születési idő: 2024. június 13.

keresztelés ideje: 2025. július 6.

☛ **Márton Zsigmond**

születési idő: 2024. október 28.

keresztelés ideje: 2025. július 26.

☛ **Komáromi Izabell**

születési idő: 2025. május 14.

keresztelés ideje: 2025. július 27.

☛ **Fazekas Lujza**

születési idő: 2023. július 10.

keresztelés ideje: 2025. augusztus 17.

☛ **Farkas Kinga Luca**

születési idő: 2024. augusztus 13.

keresztelés ideje: 2025. augusztus 24.

☛ **Böröczky Marcell Ádám**

születési idő: 2023. augusztus 18.

keresztelés ideje: 2025. szeptember 14.

☛ **Nagybán Adél**

születési idő: 2025. február 19.

keresztelés ideje: 2025. szeptember 28.

☛ **Biró Róza**

születési idő: 2025. február 7.

keresztelés ideje: 2025. október 5.

☛ **Paland Vencel Dániel**

születési idő: 2021. november 11.

keresztelés ideje: 2025. október 5.

bemutat: „A szívem önmagam ellen fordul, részvéttem fellobban. Nem cselekszem haragom heve szerint, és nem semmisítem meg Efraimot még egyszer. Mert Isten vagyok és nem ember, a körödben élő Szent...” Mivel Isten a Szent, úgy cselekszik ahogyan egyetlen ember sem tudna cselekedni. Az atya viselkedésének bemutatásával Jézus a bűnösökkel szemben tanúsított saját személyes jóságát és elfogadó magatartását igazolja.

Ekkor lép színre az idősebbik testvér. Mezei munkából tér haza, és hallja, hogy otthon mulatoznak. Egyszerűen nem tartja igazságosnak, hogy ezt a semmirekellőt, aki egész vagyonát elpazarolta, most minden próbatétel, a vezeklés ideje nélkül az ünnep fényével ajándékozzák meg. Ez ellentmond az igazságérzetének: egy munkában eltöltött élet, mint az övé, hirtelen jelentéktelennek tűnik a másik mocskos múltjához képest. Késérőség önti el a szívét. Eléje is kimegy az atya és kérleli. Az idősebb testvér mit sem tud a másik belső átalakulásáról, lesüllyedéséről és új önmagára találásáról. Ő csak az igazságtalanságot látja. És mit sem tud az otthonlét kegyelméről, az igazi szabadságról, amelyet mint fiú birtokol. Fiam! Te mindig velem vagy és mindenem a tiéd – mondja neki az atya.

Az atyának ezen szavaival Jézus a zúgóldó farizeusok és írástudók szívéhez szól, akiket felháborít jósága a bűnösök iránt.

A két testvérről szóló példabeszédet szabad Izraelre és a pogányokra vonatkoztatni, de ez csak a szöveg egyik dimenziója. Vonatkozhat azokra is, akik számára Isten mindenekelőtt Törvény. Ám Isten nagyobb; meg kell térniük a törvény Istenétől a nagyobb Istenhez, a szeretet Istenéhez.

Forrásmű: Joseph Ratzinger (XVI. Benedek pápa) *A Názáreti Jézus* című könyve [2]

N. K. E.

DR. CSÉPÁNYI GÁBOR

Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek 2025. augusztus 1-jével

Dr. Csépanyi Gábor atyát nevezte ki a Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia plébánosává.

Már lassan három hónapja, hogy Gábor atya nagy lendülettel és lelkesedéssel elkezdte a munkáját plébániánkon. Az őt bemutató interjút a gimnazista ifik vállalták el, és olyan szép és hosszú beszélgetés kerekedett belőle, ami egy lapszámba be se fér, így az alábbiakban csak az első részt olvashatjuk, folytatása következik majd az adventi számban.

■ **Kezdjük az elején! Gábor atya, mesélj egy kicsit a családról és arról, hogy miként kezdte el szolgálni az Istennek!?**

Gábor atya: Katolikus családban nőttem fel, három testvérem van, és úgy volt, hogy csecsemőként keresztelkedtem meg a Mátyás templomban – nyilván a szüleim vittek el. Először Budán laktunk a Kende utcában, a Móricz Zsigmond körtér közelében, itt a Szent Imre-templomba jártunk amikor kisfiú voltam. Aztán nyolcéves koromban átköltöztünk Káposztásmegyerre, ott pedig az Újpest Kertvárosi Szent István-templomba jártunk. Itt lettem ministráns 1985-ben. A szüleim úgy szoktattak minket a szentmisére, hogy minden vasárnap a mise után mindig bementünk egy cukrászdába, és ettünk egy krémet. Aztán egy idő után már nem kellett krémes hozzá, hanem csak úgy elmentünk. A plébánián nagyon jó volt a társaság, szerettük, és hát ott voltam Újpesten elsőáldozó és bér málkózó is.

■ **Mindig is pap akartál lenni?**

Gábor atya: Nyolcadikban erdész akartam lenni, mert nagyon szerettem az erdőt, meg szerettem kirándulni is. A gimnáziumban pedig már orvos, az orvosi egyetemen meg

pap. Ez úgy alakult ki, hogy a nagypapám orvos volt – gyermekorvos –, és nagyon szeretne volna, ha valaki követi ezen a pályán. Amikor pedig beteg lett, akkor én azt gondolva, hogy ez jól esik neki, és meggyógyul esetleg, azt mondtam, hogy „majd én leszek orvos, nagypapa”. Innentől kezdve a gimnáziumi éveim azzal teltek, hogy készültem az orvosi egyetemre, sokat tanultam biológiát és fizikát, aztán fel is vettek. Egyébként ►

▶ a Teleki Blanka Gimnáziumba jártam és onnan felvételiztem a Semmelweis Orvostudományi Egyetemre. A felvételimnél volt egy kérdése a keresztszüleimnek: „Gábor, ugye nem azért mész az orvosi egyetemre, mert a Gergő az állatorvosira ment?” – Gergő a bátyám, és 2 év van köztünk. Akkor azt mondtam nekik, hogy „áh, nem!”, de belül valahogy valami azt súgta, hogy mégis. Azok a fiúgyermekek, akik életkorban közel állnak egymáshoz, szeretnek versengeni, és én is versenyeztem Gergővel. Én voltam a jobb tanuló, neki jobb volt a beszélőkéje. Harmad-negyed év körül két betegvizsgálat között megint lezajlott bennem ez az élmény, újra felidéztem a kérdést. Ott már be mertem vallani magamnak, hogy de, mégis azért is vagyok az orvosi egyetemen, mert Gergővel versenyeztem. Nagyon felszabadító volt, hogy végre kimondhatom. Ebből azt a következtetést vontam le, hogy a legjobb az, ha az ember őszinte – saját magával is –, mondjuk ki azt, ami van, mert akkor tudunk igazán találkozni Istennel és magunkkal is. Illetve fontos, hogy az élethabzuságainkból ki tudjunk emelkedni, sza-

badok legyünk az igazságot mondani saját magunkról is.

■ *Hogyan indultál el a papság felé vezető úton?*

Gábor atya: Azon gondolkoztam, hogyha nem orvos lennék, akkor mi? – mivel nagyon élveztem meg szerettem az egyetemet. Aztán újra és újra eszembe jutott, hogy „mi lenne, ha pap lennék?”. Ez egy vissza-visszatérő kérdés volt az életemben, a jövőképeimben pedig megjelent egy reverendás alak. Teltek az évek, eljött a gyógyszeratan szigorlat, ami nehezen ment, mivel folyamatosan arról ábrándoztam, hogy tulajdonképpen jó lenne papnak lenni. Egy alkalommal bementem egy szentségimádásra a templomunkba. Ezen az alkalmon megtapasztaltam az Úrjézus közelségét, hogy ő valóban ott van a szentostyában, és ez nemcsak egy távoli hitigazság, hanem ő megmutatta, hogy tényleg ott van. Úgy kell ezt elképzelni, mint mikor az ember szerelmes, nagyon hasonló érzést éltem meg. Az a különbség, hogy a szerelemnél mindig ott van a kérdés, hogy „elfogad-e?” Az Eucharishtiában ez kijelentés volt. Fél órát voltam ott, de ahogy eljöttem onnan, meglepett az a szeretet és elfogadás, amit eddig csak Tőle kaptam ennyire feltétel nélküli módon. Azt éreztem, hogy szeretve vagyok, hogy szabad lehetek, hogy lehetek, aki vagyok, és ennél még sokkal több vár rám. Úgy éreztem, ennél többet nem is kaphatok. Ez elég volt ahhoz, hogy elindítson engem az úton.

■ *Honnan tudtad, hogy Isten tényleg papnak hív?*

Gábor atya: Sokszor az előbbi élményhez tértem vissza, újra és újra gondolkoztam. A barátnőm – aki egy kedves, evangélikus lány volt – ez idő alatt Németországba ment egy hónapra, úgyhogy sikerült távolságot venni. Közben rádöbrentem, hogy engem Isten papnak hív. Ebben segítségemre volt

a Biblia is, volt egy kis Szentírás az asztalomon, és ahogy készültem a gyógyszerian szigorlatra, valahogy megfogalmazódott bennem a kérdés, hogy „Uram, te valóban papnak hívsz? Azt akarod, hogy pap legyek?”. Abban a pillanatban úgy éreztem, hogy megkérdezhetem őt, kinyithatom a Szentírást. Ki is nyitottam és a következőt olvastam: „*Menjetek és hirdessétek az Evangéliumot a világ minden teremtményének*”. Gondoltam „Húha, gyorsan csukjuk be, mert szeretnék megnősülni, meg gyerekeket... – akkor ne legyen családom?” És ezt így megkérdeztem az Úrtól. Kinyitottam megint a Szentírást, és ott nyílt ki, hogy van, aki úgy született, hogy eleve képtelen a házasságra, van, akit az emberek tesznek azzá, és van, aki sosem nősül meg a Mennyei Országáért. Azt gondoltam, hogy ez a harmadik vonatkozik rám, hogy én lehetek az, aki nem nősül meg a Mennyei Országáért. Egyedül csak ez az egy, amiért érdemes odaadni még a családunkat is, a Mennyei Országá. Utána még az Úristen sok jelen keresztül vezetett, például voltam gyakorlaton a klinikán, benyitok valahova, és egy idős néni azt mondta, hogy „Nézzétek, egy pap van itt!”, pedig akkor még fehér köpenyt viseltem, medikus voltam, orvostanhallgató – csak a szívem kezdett átalakulni papi szívvé. Megdöbbenő volt ezt a kinyilatkoztatást hallani a néni által.

Így elkezdtem aktivizálni magam az Újpesti plébánián. Egyébként *Molnár Miklós* atya – aki most rákosligeti plébános – minisztránstársam volt, illetve *Faragó Andris* atya is, csak ő még akkor kisgyerek volt, még mi táboroztattuk Miki atyával. Azért kezdtem aktívan cselekedni, mert látni akartam, hogy ha tényleg Istentől van a hívás, és teszék pár lépést abba az irányba, lesz-e gyümölcse a dolognak. Ha nem vagyunk benne biztosak, onnan tudjuk, hogy Istentől jön-e

valami, hogy teszünk pár lépést abba az irányba, és ha azt látjuk, hogy ez gyümölcsöző, és jól érzem magam benne, akkor ez Istentől van, mivel ő azt akarja, hogy bőségben éljünk. Úgyhogy minisztránstársam lettem a plébánián, táboroztattunk a gyerekeket, és nagyon gyümölcsöző is volt.

■ **Hogyan kezdődött a papi pályafutásod?**

Gábor atya: Titokban mentem el felvételizni a szemináriumba, mert otthon – érthető módon –, amikor ötödéves orvostanhallgatóként azt mondtam, hogy én pap szeretnék lenni, akkor megijedtek. Hogy lehet az, hogy mindent biztosítottak, hogy én orvos lehessenek, szerettem is az egyetemet, akkor biztos megijedtem az emberektől vagy az orvostudománytól. Aggódtak értem, ezért titokban felvételiztem Esztergomban. Azt gondoltam, hogyha felvesznek, akkor kész tények elé állítom a családot, ha meg nem, akkor meg lehet, hogy én gondoltam rosszul. Felvettek, úgyhogy elmondtam a családnak; mindenki meg volt döbbenve és féltettek. Az hagyján, de az államvizsgámon ott volt kilenc orvos, akik vizsgáztattak. Megvolt a betegvizsgálat a II. sz. Gyermek- ►

► klinikán, elláttam tanácsokkal az apukát. Ez is nagyon jól ment, az Úr velem volt, válaszoltam a kérdésekre, és mindenki nagyon elégedett volt. Aztán kérdezték, hogy „Kollega úr, milyen szakirányt választ?” Akkor én azt mondtam, hogy megyek Esztergomba teológiát tanulni, mert pap akarok lenni. Fél percig ültünk ott csöndben, nem tudtak megszólalni, meg voltak döbbenve. A sebészorvos azt mondta, hogy „Nahát kollega úr, testi-lelki orvos lesz, csak praktizáljon, különben el fogja felejteni!”

2004–2010-ig voltam papnövendék a szemináriumban, és utána bíboros úr Rómába küldött két évre. Dogmatikából szereztem licenciát, ami egy posztgraduális továbbképzés. Az első káplánhelyem a Városmajori Jézus Szíve Plébánia volt, itt három évet töltöttem. Nagyon jó volt ott lenni, többek között Riesz Doma és Beni atyával szerveztünk hittantáborokat. Aztán Terézvárosba kerültem egy évre, az Avilai Szent Teréz Plébániára. Ekkor kezdtem el tanítani az Esztergomi Hittudományi Főiskolán, majd egy év múlva a bíboros úr az érseki papnevelő

intézetbe küldött spirituálisnak. Itt kilenc évet töltöttem.

■ **Tizenöt év alatt több helyen is szolgáltál. Hogyan működnek az áthelyezések?**

Gábor atya: Én azt tapasztalom, hogy a Szentlélek irányítja az egyházat a püspökökön keresztül. Ezért ha a bíboros úr engem elküldött valahová, úgy vettem, mint ha a Szentlélek küldene. Ebbe a közösségbe is azért jöttem, mert hiszem, hogy a Szentlélek engem küldött, és ennek a közösségnek pont rám van szüksége, nekem meg erre a közösségre. Egész egyszerűen azért, mert ide küldött a Szentlélek a bíboroson keresztül. Eddig egyik helyemet sem bántam meg, illetve mindig engedelmes voltam a püspökömnek, mivel engedelmességet is fogadtam szenteléskor. Ez azért annyira fontos, mert Jézus az engedelmisségével váltotta meg a világot. Mindig figyelt az ő Atyjára, az Istenre, és mindig arra ment, amerre ő hívta. Így megengedte Istennek, hogy rajta keresztül az ő kegyelme jöjjön el a világra. Amilyen mértékben tudunk engedelmesek lenni az Istennek, olyan mértékben tudunk rajtuk keresztül a világban működni.

Sz. A.

IFITÁBOR A SZIGETKÖZBEN

2025. július 9–12.

Az idei ifitábor a Szigetközben, Dunaszigeten, a Tambi Túra Kempingben volt.

A tábor különlegessége volt, hogy Mahi atya mellett az akkor még csak leendő plébánosunk, Gábor atya is eljött, hogy megismerjen minket és közösen ünnepelhessük a szentmiséket.

A helyszín lehetőséget biztosított arra, hogy megismerkedjünk a kenuzás világával. Az egyik napunkat ráálloztunk egy kicsit hosszabb és megerőltetőbb evezésre, amikor a kalandosabb kedvűekkel elmentünk a Denkpáli hallépcsőhöz. A nyugodtabb

vizeket és rövidebb távokat kedvelőkkel pedig egy visszafogottabb, de természeti kincsekben annál gazdagabb túrát jártunk be a kemping tulajdonosának vezetésével.

Idén sem maradhatott ki a kézműves program, ami mindig elengedhetetlen része a tábornak. Közösen beszélgettünk, miközben alkottunk valami szépet, aminek segítségével erre a táborra is bármikor vissza tudunk emlékezni.

Ebben az évben is velünk tartott Orsi és Mikó, hogy segítségünkre legyenek mind

az evezésben a kormányosok betanításakor, mind pedig a lelki program elkészítésében és lebonyolításában.

Idéi fő témánk a remény volt. A lelki délutánon Ferenc pápa könyvének segítségével ezt jártuk körül, közös gondolkodással, egyéni elmélkedéssel és az így szerzett tapasztalatok megosztásával.

J. G. és V. J.

PLÉBÁNIAI NAGYTÁBOR – ISMÉT BAKONYBÉLLEN

2025. július 16–20.

„Egy a test és egy a Lélek, amint hivatásotok is egy reményre szól.” Ezt a bibliai idézetet választottuk idei családi táborunk mottójául, mellyel kapcsolódtunk a jubileumi év programjához, tematikájához. Sokéves vágyunknak tettünk eleget: idén öt napot töltöttünk együtt, a tábor színes forgatagában ezúttal ismét közel 100 fő vett részt. A tábor helyszíne most is a festői Bakonybélben található Bakony Hotel volt, ahova immár „hazajárunk”, s ahol mindig nagyon jól érezzük magunkat. A tábor most is intenzív programokkal, tartalmas beszélgetésekkel, értékes találkozásokkal telt.

Az első napra rövid fakultatív túrát szerveztünk; a Vár-völgyét követve felfedeztük a Gazsi-likat és Bátorkő várát. Nagy örömeinkre a táborozók nagy része már erre az első programra is csatlakozott hozzánk. Az út jókedvű beszélgetéssel, közös piknikezéssel telt. Kora délután értünk Bakonybélbe, ahol a szálloda kertjében rögtönzött oltárnál szentmisével kezdtük a táborot. Vacsora után jókedvű, játékokkal és bakonyi népdalokkal fűszerezett tábortűz mellett búcsúztunk az első naptól.

Másnap Pannonhalmára látogattunk. Több új táborlakó mellett e napra – nagy örömeinkre – Gábor atya is csatlakozott hozzánk. Tartalmas idegenvezetés keretében ismerkedtünk a bencések életével, az apátság történetével. Délben – a szerzetesekkel együtt – részt vettünk a napközi imaórán, mely mindnyájunknak felemelő élményt nyújtott. Ebéd után a „bennfentesek” jóvoltából megismerkedtünk a gimnázium és a kollégium épületével, majd látogatást tettünk az illatmúzeumban és

a gyógynövénykertben. Egy finom sütemény elfogyasztása után szentmisével zártuk a látogatást. A szállásunkra visszatérve vacsora után a bakonybéli monostorban imaórát tartottunk. Mély lelki élménnyel gazdagodtunk ismét, imádságos lélekkel tértünk nyugovóra.

A péntek délelőtt ugyancsak a lelki töltekezés jegyében telt. Vendégünk, *Farkas István Lupus* atya a reményről beszélt a felnőtteknek. A tőle megszokott sajátos humor mellett magvas gondolatokkal gazdagodtunk. Az előadáson elhangzottakat kiscsoportos beszélgetés keretében dolgoztuk fel. A gyerekek eközben szintén a remény témáját járták körül. Az interaktív hittanóra után elkészült a Szent Péter-bazilika Szent Kapujának igen műves másolata. A lelki program után a délután a testi feltöltődés

jegyében zajlott. A méta- és focibajnokság mellett Pilates-tornára és fergeteges hangulatú táncházra is sor került. A gyerekek eközben kézműves foglalkozáson vettek részt, ahol szebbnél szebb alkotások születtek. Az este beszélgetéssel és vidám társasjátékozással telt.

Szombaton napközben három csoportra váltunk szét: egyesek a pápai strandon töltötték a napot; voltak, akik ismét túracipő húztak; megint mások Nagytevelen levendulaszüreten vettek részt. Az este sütiötgetéssel és az elmaradhatatlan „szívküldi”

tábortűzzel telt. A tábortűz hajnali 3 óráig égett... – azt hiszem a hangulatról ez többet mond minden szónál.

A vasárnap délelőtt már a pakolásról és a záró szentmiséről szólt. Mahi atya utolsó velünk töltött családi táborának zárásaként felelevenítette a közösen eltöltött éveket. Ebéd után rengeteg élménnyel, testileg, lelkileg feltöltődve indultunk haza.

A régi ismerősök mellett több család idén csatlakozott hozzánk először; jó volt átélni, hogy gyarapszik, bővül a közösség; a csapat, mely erőforrásunk a remény zárandokújtján.

Hálával és köszönettel gondolunk mindazokra, akik munkájukkal segítettek a tábor szervezését; időt, energiát áldoztak a közös együttlétért.

E tartalmas napokat mindenkinek át kell élni, így a következő nyári tábor időpontját már most vessük be a jövő évi naptárba: 2026. július 29. és augusztus 2. között ismét vár Bakonybél!

N. Zs. O.

REGGELI ÉS ESTI IMÁK A CSALÁDI TÁBORBÓL

- A családi táborban hagyomány a reggeli és esti imaszolgálat, melyet családok vállalnak és ahol gyerekek, felnőttek, felnőtt gyerekek együtt, családi szeretetben fogalmazzák meg imáikat, kéréseiket és osztják meg a közösség többi tagjával. Az idei évben szeretnénk ezeket az imákat mindenkivel megosztani – terjedelmi okok miatt sajnos csak egy részüket tudjuk közzé tenni.

Szepesi család

Ima a kirándulás után

Mennyei Atyánk! Hálásan köszönjük a mai emlékezetes és szép kirándulást! Köszönjük a jó levegőt, a mozgás örömét, a beszélgetéseket, a társaságot, a szervezők munkáját, a természet csendességét, a gyönyörű tájat és a kilátást, a megérkezést! Kérünk, vigyázz azokra is, akik még csak ezután érkeznek meg a táborba!

Esti ima:

Mennyei Atyánk, hálás szívvel állunk előtted ezen a napon, és köszönjük, hogy biztonságban ideérkeztünk. Köszönjük az utat, a védelmet, a jó társaságot, és Szent Kristóf közbenjárását, aki vigyázott ránk utazásunk, kirándulásunk alatt. Kérünk Téged, küldd el hozzánk Szentlelkedet, töltsd meg

ezt a táborot békességgel, örömmel és szeretettel. Segíts, hogy valóban megpihenjünk, elcsendesedjünk a szívünkben, és közelebb kerüljünk Hozzád és egymáshoz. Adj nekünk nyitott szívet a közös élményekhez, a játékhoz, az imához, a beszélgetésekhez! Legyen ez a tábor az öröm, a hit és a megújulás ideje. Kísérjen minket minden nap a Te világosságod, és Szentlelked ereje töltsön el minket reménnyel! És ha néha elfáradnánk, ha csökkenne a hitünk vagy lankadna a szeretetünk, emlékeztess minket a remény kis gyertyájára, amely még akkor is világít, amikor a többi láng kialszik. Ámen.

Békefi család

Reggeli ima

Felébreds, és keresztet vetsz. A rohanós reggeleken csupán egy gondolat vagy egy szó is feltölthet örömmel (*Isten szeret engem*) vagy megbánással (*Jézust keresztre feszítették értem*). Ezáltal szíved felébred, és szeretet áraszt el. Krisztus hív, hogy kövesd őt. Egy szempillantás alatt felajánlhatod Istennek ezt a napot, amelyet neked adott. Dicsőítve ajánld fel mindazokat a nehézségeket, amelyek emlékezetessé teszik majd ezt a napot, mindazokat az egyszeri és különleges találkozásokat, amelyeket e nap hoz, minden tevékenységet, örömteli pillanatot, melyben azt óhajtod, hogy hűséges légy Istenhez.

Ha viszont túl álmos vagy, közel ahhoz, hogy még szenderegj, mondd el azt az imát, amelyet kiválasztottál, kitartásod szeretet-teli szándékodban már önmagában egy ima. Azt is tudnod kell, hogy az ajkak imája a szív imájához vezet. Ami számít, az a vágy, ami képessé tesz bennünket arra, hogy dicserjünk az Urat, és köszönetet mondjunk neki. Akár állsz, akár térdelsz, fordulj a kereszt felé, egy szentkép felé, a templom vagy a felkelő nap felé. Mindegy, hogy a metró lépcsőin szaladsz éppen lefelé, vagy a buszra vársz, vagy a családi tábor első reggelét élvezed: imádkozz.

Pásti család

Teréz anya sokat beszélt a közösség iránti szolgálatról és a boldogságról – íme két gondolat tőle:

„A boldogság nem a körülményekből származik, hanem a szívünk mélyéből. Amikor önzetlenül adunk másoknak, igazi boldogságot tapasztalunk meg.”

„Soha ne becsüld alá a kis dolgokat. A legkisebb kedvességek és a figyelmesség is képes nagy változást hozni mások életében, és ezáltal a saját boldogságunkban is.”

Reggeli ima

Édes Istenem! Hálát adok Neked ma reggel a friss levegőért, ami számomra most a Te jelenlétedet jelenti. Köszönöm a természet szépségét, amely körülvesz és emlékeztet az Általad teremtet világ csodáira. Hálát adok a reggeli tornáért, amely felfrissít és erőt ad testemnek. Szeretném, ha a mai lelki program épülesemre szolgálna. Kérlek, nyisd meg a szívemet a felém áradó kegyelemre, hogy be tudjam fogadni a szeretetedet, és segíts, hogy önmagamot elfelejtve azt a családom és a közösségünk tagjainak továbbadhasam. Add, hogy a mai nap minden pillanata egy újabb lehetőség legyen a lelki növekedésre és a szeretet megélésére. Ámen.

Kollányi család:

„Műveinket belepi a századok pora, azok halálra vannak ítélve az enyészet kegyetlen törvénye alapján. De egyszer megfogant Valaki, aki az újjáteremtés hatalmát birtokolja. Az apró falucskából, Názáretből jó felénk, és a századokon átlépve eljut hozzánk. Fut a születés és a halál szakadatlan láncolata, de Ő kiragad bennünket, megment bennünket. Halálunk a beteljesedés pillanata lesz, amikor Ő végtelen irgalmával mérlegre teszi életünket. Az időből átlépünk az Örökkévalóságba, a végtelen boldogság és béke Országába. Vele a remény korszaka jött el, erőt és fényt ajándékoz nekünk leg-sötétebb óráinkban is.”

(Jean Ladrière nyomán)

S egy vers, azaz egy haiku elmélkedésre:

Fodor Ákos: Status

„E fásvilághoz
érzéseknek öt sebén
által szögezve”
Ámen.

Teran család

Divino Niño Jesús – Isteni Kisded Jézus

A Divino Niño de Bogotá, ahogyan sokan ismerik, szorosan kapcsolódik a szegények és betegek megsegítéséhez. Egész Dél-Amerikában tisztelik, és gyakran imádkoznak hozzá közbenjárásért betegségek, nehézségek vagy más problémák idején.

A képmás iránti tisztelet kezdete egy olasz szalézi paphoz, *Juan del Rizzó*hoz köthető. Egy „Vaticano” nevű, vallási tárgyakat árusító columbiai boltban talált egy kis képet, amelyen egy rózsaszín ruhát és kékeszöld övet viselő, karjait szétártó kis Jézus volt látható. A pap felháborodottan kérte a kézművest, hogy távolítsa el a keresztet a szoborról, és azt is kérte, hogy a „Yo reina-re” (Én fogok uralkodni) feliratot írják rá.

B. D. Zs.

MAHI ATYA BÚCSÚSZENTMISÉJE

2025. július 27.

Összesen csaknem egy évtizednyi szemerelepi szolgálat után elbúcsúztunk Mahi atyától, aki augusztus 1-jétől egy kerülettel odébb költözött, hiszen a Budapest-Rákosszentmihályi Szent Mihály Plébánia plébániai kormányzójává nevezte ki őt Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek. Július 27-én a vasárnap esti szentmisében a hívek és a képviselő-testület nevében *Nemesiné Zsolnay Orsolya* az alábbi szavakkal búcsúzott tőle:

நீங்கள் பபோய், சகல
ஜாதிகளையுமீ
சீஷராக் காங்கள்
Niṇkaḷ pōy, cakala jātikaḷaiyum
cīṣarāḷkuṇkaḷ

Kedves Mahi atya!

Nem tudom érttetted-e, mit szerettem volna mondani az imént...

A missziós parancs hangzott el most tamil nyelven: „*Menjetek, és tegyetek tanítványommá mindent nemzetet!*” Te ezt a mondatot küldetésednek érezted; bátran nekiindultál egy „világvégi” kis országnak, hogy hirdesd Isten ígését. Érezted a Jóisten hívó szavát, tudtad, hogy neki *terve van veled*.

Mindenesetre mikor gyakoroltam a fenti mondatot, a különleges hangokat, ezt a nem is olyan könnyű kiejtést a te nyelveden, elgondolkodtam rajta, milyen nehéz dolgod lehetett 14 évvel ezelőtt. Arra vállalkoztál, hogy megtanulod a szintén nem könnyű magyar nyelvet. Biztosan te is küszködtél a hangokkal, a kiejtéssel; azzal az érzéssel, hogy vajon értik-e, amit mondani szeretnél... de közben erősített a küldetés: *van veled tervem!*

A szemünk láttára tanultál meg magyarul, biztatásunkra hamar papír nélkül pré-

dikáltál. Olykor ámulva figyeltük, milyen nehéz nyelvi fordulatokat, szóképeket használsz. Bátran vetted fel az európai ritmust, és sajátítottad el kultúránk számos elemét. Olyan – számodra szokatlan – dolgokat is kipróbáltál és gyakoroltál, mint erdőben kirándulni vagy folyóvízen evezni.

Sok közös élmény és kihívás köt össze minket: hétköznapi és ünnepi liturgiák, hittanórák, gyerek-, családi- és iftáborok, templomunk 80 éves évfordulójának ünneplése, karácsonyvárók, betlehemes játékok, házszenelők, közvetítések a Covid idején, pünkösdi főzőfesztyvál vagy éjszakákba nyúló egyháztanács ülések... – hogy csak néhányat említsek a sok közül.

Sokan elmondhatjuk, hogy láttad felnőni gyermekeinket, sokukat a szentségekben is te részesítetted. Idős testvéreinket imádságiddal támogattad, több testvérünket te

kísértél el utolsó földi útján. Minden helyzetben igyekeztél – a Jóisten segítségével – helytállni, hisz tudtad Neki *terve van veled*.

Másfél évig szolgáltál káplánként közöttünk, nyolc évig pedig plébániai kormányzónk voltál. Sok időt töltöttünk együtt... Palkó – családi táborban elhangzott – szavait idézve: a templom 100 éves emlékkönyvében a „Mahi atya-korszak” hosszú oldalakat tesz majd ki!

Hálásan köszönjük neked a szemeretelepi plébánián végzett áldozatos munkádat, hiteles tanításodat, gondolataidat, életpéldádat. További életre, szolgálatra Isten áldását kérjük; a Jóistenét, akinek *terve van veled*!

Most búcsúzunk, menj és tégy Jézus tanítványává még sokakat! Isten áldjon!

TEMLOMBÚCSÚ

2025. augusztus 20.

Mivel alig három hete volt még csak szeremetelepi plébános, Gábor atya maga ce-

lebrálta az augusztus 20-i templombúcsú ünnepi szentmiséjét, melyben segítőtje gyerekkori barátja és ministránstársa, *Faragó András* atya volt. A hagyományokhoz hűen az ünnepség – ebéddel egybekötve – a Don Bosco Közösségi Házban folytatódott.

VENI SANCTE

2025. augusztus 31.

Idén is gyorsan elszállt a nyár, és újra megkezdődött a tanítás a különböző iskolákban.

A tanév elején most is a Szentlélek segítségét kértük, Gábor atya megáldotta a pedagógusokat, a tanulókat, valamint az általuk elhozott iskolatáskákat és egyéb felszereléseket is. A vállalkozó kedvűek a szentmise végén tánkra is perdülhettek.

ZSOLT ATYA EZÜSTMISÉJE TEPLOMUNKBAN

2025. szeptember 14.

Czap Zsolt atya 2005 és 2012 között volt plébános Szemeretelepen, és bár már jóval több idő eltelt azóta, mióta a Pestszenterzsébeti Főplébániára került, mint amennyit templomunkban szolgált, mégis nagy szeretettel és hálával emlékszünk itteni működésére, hiszen tevékenysége máig hat, a legtöbb élő hagyományunk és plébániai csoportunk az ő idején kezdődött. Nem csoda hát, hogy pappá szentelésének 25. évfordulója évében megkértük, hogy templomunkban is mutasson be ezüstmisést, és áldásában is részesítsen minket. A szentmise elején Gábor atya köszöntötte, majd a mise végén *Nemcsics Gyöngyi* felolvasta *Reményik Sándor: Akarom* című versét, majd *Zsolnay Orsi* idézte fel emlékeit:

„Kedves Zsolt atya!

Gábor atya paptársadként köszöntött, jómagam a szemeretelepi közösség nevében szólok most hozzád. Ismeretségünk nem tegnap kezdődött, hiszen a szenteléseden is ott ültem a bazilika kövén az ifihittanosok között 25 évvel ezelőtt.

Amikor ezt a beszédet írtam, azon gondolkodtam, mi jut rólad először eszembe. Három szó/szókapcsolat fogalmazódott meg bennem, mögé pedig számos emlék és élmény sorakozott fel innen a Szemeretelepről és az elmúlt 25 évad papi szolgálataiból.

Fáradhatatlan lendület

Ahányszor látunk, találkozunk veled, te mindig mozgásban vagy fizikai és lelki értelemben egyaránt. Fáradhatatlanul tervezel, szervezel, építkezel – legyen szó közösségi házról vagy egy új hittancsoportról –, s te

szed mindezt irigylésre méltó lendülettel. Szemeretelepen is építkeztél: templomot és plébániát újjátottál fel; a gyóntató helyiség és a babaszoba is a te ötleted volt. Új lendületet adtál a plébániai életnek is: hittancsoportok alakultak, elindult az asszony- és a férfikör, megszervezted az első – igen emlékeztos – családi tábort, beindult a nyugdíjas klub... Sok új család – köztük mi is – akkor csatlakozott a plébánia életébe. Az általad indított közösségek ma is működnek, sokaknak erőt és fontos kapcsolódást adva a mindennapokban.

Lendületed nem hagyott alább azóta sem. Körülötted mindig zajlik az élet: hol közösségi ház épül, hol napkollektor kerül a templom tetejére, hol a homlokzat felújítása zajlik. Közben iskolát vettél át, és igen nagy számú közösséget építesz nap mint nap. Kívánjuk, hogy ez a lendület hosszú évekig megmaradjon.

Életre váltott hit

Szeretettel emlékszünk szentbeszédeidre, melyek a mély teológiai tanítás mellett min-

dig tartalmaztak életre váltható gondolatokat, támpontot adtak a mindennapok keresztény megéléséhez. Egy-egy jól irányzott mondatoddal többünknek adtál iránymutatást beszélgetés, lelkigyakorlat, hittanóra vagy gyónás alkalmával. Köszönjük hiteles kereszténységedet, imádságos példaadásodat, figyelmes, segítőkész papi jelenlétedet.

Derű

Régóta ismerlek, de igazán szomorúnak még nem láttalak. Mindig derűs légkör vesz körül; tudsz szívből örülni a kis dolgoknak is, a nehézségek idején mindig a megoldást keresed. Sokunkat megtanítottál az elégedés művészetére, hisz tudod, a végső célra nézve a földi dolgok eltörpülnek. Köszönjük vidám, humoros, de mindig a lényegre mutató mivoltodat.

Mikor erre az ünnepre készültünk, elgondolkodtunk, vajon mivel lephetnénk meg téged. Biztosak voltunk abban, hogy a fenti mondatokat sokan ki tudnák még egészíteni a jelenlévők közül, így készítettünk neked egy *szeretebefőttet*! Egy különleges befőtt ez, melyet a szemeretelepi családok közösen készítettek neked. Uborka vagy almakompót helyett kis üzenetekből áll. Arra kérünk, hogy minden nap húzz belőle egy cédulát! Emlékezz velünk az elmúlt évekre, ne vess

újra a régi élményeken, adjon erőt hálánk, köszönetünk.

Ezzel köszönjük neked a szemeretelepi plébánián végzett áldozatos munkádat, hiteles tanításodat, gondolataidat, életpéldádat. A Jóisten áldása kísérje további papi szolgálatodat, adjon neked erőt, kitartást. Jézus legyen társad örömben és nehézségben, a Szentlélek pedig töltsön el kegyelmeivel még sok-sok éven át!”

Az áldás után átmentünk közösségi házunkba, melynek kertjében Gábor atya és Zsolt atya megáldották az újonnan felállított feszületet – lásd erről külön írásunkat lapunk 22. oldalán –, majd szeretetvendégség keretében köszöntötték a hívek jubiláns volt plébánosunkat.

M. P.

ISMÉT MÉLTÓ HELYRE KERÜLT A FESZÜLET

2025. szeptember 14.

Még Pál atyáék idejében, 2002-ben történt, hogy a Rozsnyó utca és a Selmecbánya utca sarkán lévő házba új lakók költöztek. Az előző tulajdonos lánya meggyógyulásáért halálából készített és állított a kertjük sarkára egy feszületet ezzel a felirattal: „Eszter Emlékbe 1994. X. 1.” Az új tulajdonos eljött a plébániára, hogy a telek sarkán álló, út menti feszületet nem szeretné megtartani, úgyhogy odaadná a nekünk. Pál atyáék elfogadták a felajánlást, és mivel az udvaron, a templom előtt már állt egy feszület, így azt a bejáratnál, az előcsarnokba jobb oldalra állították fel. (Lásd alul a rácsos képet.)

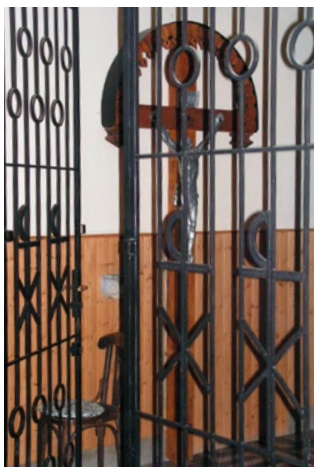
A kereszt mindaddig ott volt, míg Zsolt atya idejében el nem készült a babaszoba. A babaszobához elkészült a baloldali ajtónyílás, emiatt a hirdetőtábla átkerült a mai helyére. Így került le annak idején a falról a feszület. Akkor nem tudtuk, hogy hova is helyezhetnénk el, emiatt elraktároztuk a garázsba. Évek óta gondolkodtunk azon, hogy hová kerüljön.

Idén nyáron, amikor meghívtuk Zsolt atyát, hogy velünk közösen is adjon halát 25 éves papi szolgálataért, a szentmise időpontja éppen szeptember 14-re, a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepére esett. Azt gondoltam, milyen szép

lenne pont ezen a napon új helyre helyezni, és megáldani ezt a feszületet. Gábor atyával megbeszélve kitaláltuk, hogy a közösségi házunknál méltó helyen lenne, hirdetve azt, hogy ez egy katolikus intézmény. Barkóci Csaba és Köröshegyi Zoli vállalták, hogy felújítják a feszületet, és kialakítják a helyét.

Így szeptember 14-én este, az ünnepi ezüstmise után átsétáltunk a közösségi házhoz, ahol Gábor atya és Zsolt atya ünnepélyesen megáldotta már az új helyén ezt a szép, igényes feszületet.

Sch. Z.

HITTANOSOK KIRÁNDULÁSA

2025. szeptember 27.

Szeptember végén, egy napsütéses őszi napon Székesfehérvárra kirándultunk templomunk védőszentje, Szent István király sírjához. Utunk elsőként a Romkerthez vezetett, mely valójában az első királyunk, Szent István által épített Szűz Mária-bazilika maradványa. Ennek az egykor monumentális épületnek már csak az alapjai láthatók. A középkorban koronázótemplomként használták, és sok királyunk temetkezési helye lett. Ma is itt nyugszanak,

uralkodóhoz méltatlan körülmények között. Imádkoztunk értük.

Hátizsákból ebédeltünk, majd végigsétáltunk az óvároson a Koronás Parkba, ahol rengeteg érdekes játék várta a gyerekeket – sajnos az idő rövidsége miatt nem volt alkalom mindet kipróbálni.

Búcsúzóul még bementünk egy rövid imára és egy kis nézelődésre a Szent Imre-templomba, mely az egykori királyi palota helyén áll, melyben Imre herceg született.

Végül futólépésben haladtunk a vasútállomásra, ahol épp elértük a vonatot. Nagyon szép, élményekben gazdag napot töltöttünk együtt.

N. K. E.

A RÓZSAFÜZÉR TÁRSULAT ÍGÉRETTÉTELE

2025. október 8.

A Rózsafüzér Társulat régi és új tagjai október 8-án, Szűz Mária Magyarok Nagyasszonya és Magyarország főpátrónája ünnepének alkalmából vettek részt a szentmisén, amelyen megtették éves fogadalmukat.

Vállalták, hogy a következő egy évben minden nap elimádkoznak legalább egy tized rózsafüzért egymásért, egyházközségünkért, valamint a közös és személyes ima-szándékokért.

A szentmise keretében Gábor atya megáldotta a rózsafüzéreket is, kérve a Szűzanya pártfogását. Bízunk mindannyian a Boldogságos Szűz oltalmában és szerető közbenjárásában!

Sz. Sz. O.

KISPAPOK ÉS ELŐLJÁRÓIK VOLTAK A VENDÉGEINK

2025. október 12.

Amikor tavaly Úrnapján vendégül láttuk az esztergomi szeminárium előljáróit és kispapjait, még senki nem gondolta, hogy a szeminárium akkori spirituális, Csépanyi Gábor atya bő egy évvel később már mint szemeretelepi plébános köszöntheti egykori kollégáit – Balogh Attila rektor, Lőw Gergely spirituális és Csepregi Róbert prefektus atyákat – és növendékeit. Ám a Szentlélek, amely irányítja az egyházat a püspökökön keresztül – ahogy Gábor atya lapunk elejében található interjújában megfogalmazza – így döntött, ezért az újabb meghívás alkalmával, október 12-én

Gábor atya már vendéglátóként vett részt a szentmise celebrálásában, majd a Don Bosco Közösségi Házban tartott ebéden. Mivel közelgett Gábor atya születésnapja, így mindkét helyszínen fel is köszöntöttük.

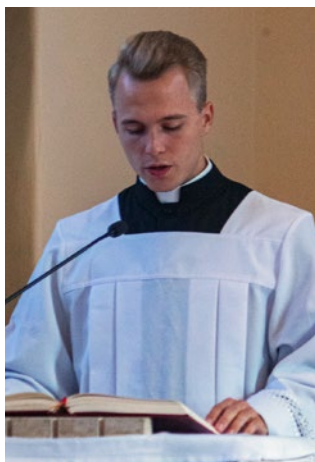

ANYAKÖNYVI ADATOK

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

☺ Dr. Szigetvári György
és dr. Komlódi Nóra –
2025. szeptember 6.

☺ Uhl Péter István és Bárkányi Petra
– 2025. október 4.

Képes Géza: IGEN DE

barát?
igen
de
nem ér rá –

szerető?
igen
de
nem ér rá –

kártya-
partner?
sakk-
partner?
séta-
partner?
igen
igen
igen
de nem ér rá

más-más irányban
loholunk
pedig mehetnénk
lassan
kézenfogva
együtt bomlásnak
indult
az emberiség:
a sort mi kezdjük
s talán
be is

mi
fejezzük –
barátodnak
telefonálj
még
ma:
lehet
hogy
a vonal
holnap
már néma.

Ezt a verset Gábor atya olvasta fel egy vasárnapi prédikációjának a végén.

TÚRA

Börzsöny

2025. szeptember 20.

Jótekonysági koncert

templomunk tornyának felújítására

Orgonál:

Faragó Ákos

Énekel:

**Csáky Andrea, Kónya György,
Faragó András atya,
Knáb András**

Időpont:

**2025. november 7., péntek,
a 19 órai szentmise után**

Helyszín:

**Szemeretelepi
Szent István király-templom
(1185 Budapest, Tátrafüred tér 15.)**

Nagylelkű adományaikat előre is köszönjük.

Bankszámlaszámunk: Szemeretelepi Szent István Király Plébánia • 10702019-22489904-51100005
Utaláskor a Közlemény rovatban kérjük feltüntetni: templomfelújításra. **Isten fizesse meg!**

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **október 26. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisén az ebben a hónapban temetett testvéreinkért imádkozunk;

■ **november 1. szombat:** Mindenszentek főünnepé, ami parancsolt ünnep! 8:30 és 18 órakor tartunk szentmiséket. Az esti szentmise után megemlékezünk az elhunytakról;

■ **november 2. vasárnap:** Halottak napja. Szentmiséink a megszokott vasárnapi rend szerint, azaz 7:30, 9:30 és 18 órakor lesznek;

■ **november 5. szerda:** a 19 órai szentmisét a lapokra felírt elhunytakért ajánljuk fel;

■ **november 7. péntek:** a hónap elsőpéntekje, 18:40-től a Jézus Szíve-litániát imádkozzuk, majd 19 órakor szentmisét tartunk Jézus szíve tiszteletére;

■ **november 10. hétfő:** egésznapos szentségimádási napunk. 18:40-től a Jézus szíve-litániát énekeljük, majd 19 órakor a szentmisét magyar hazánkért mutatjuk be;

■ **november 23. vasárnap:** Krisztus Király főünnepé, és országos gyűjtés a karitás javára;

■ **november 30. vasárnap:** advent 1. vasárnapja, a 9:30 órai szentmisén az ebben a hónapban temetett testvéreinkért imádkozunk;

■ **december 6. szombat:** a 18 órai szentmisében adventi lelkigyakorlatunk első alkalma lesz;

■ **december 7. vasárnap:** advent 2. vasárnapja, a 18 óra szentmisében adventi lelkigyakorlatunk második alkalma lesz;

■ **december 17. szerda:** egyházmegyei szent-ségimádási napunk;

■ **december 18. csütörtök:** 17 órától külön-gyónási alkalom, több atya is fog gyóntatni;

■ **december 19. péntek:** karácsonyváro ösz-szejövetel a Don Bosco Közösségi Házban.

HIRDETÉSEK

■ **November hónapban szerdánként** a 19 órai szentmisét azokért ajánljuk fel akik nevét elhelyeztük a kosárba. Vegyünk részt ezeken a szerda esti miséken, és imádkozunk közö-sen elhunytjainkért;

■ **Év végéhez közeledve az egyházközségi hozzájárulást** (egyházi adót) a szentmisék előtt vagy után a sekrestyében, irodaidőben, illetve csekkkel vagy banki utalással lehet be-fizetni. Isten fizesse meg!

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Jelen lapszámunk munkatársai:

Csepányi Gábor,
Békefiné Derdák Zsuzsa (B. D. Zs.), Joó Gréta
és Vadas János (J. G. és V. J.), Maros Pál (M. P.),
Nemesiné Zsolnay Orsolya (N. Zs. O.), Némethné Kiss Erika (N. K. E.),
Schütt Zoltán (Sch. Z.), Szepesi Annamária (Sz. A.),
Szepesiné Szabó Orsolya (Sz. Sz. O.)

Fotók:

Nemesiné Zsolnay Orsolya, Sárkány György, Szepesi Annamária,
Szepesiné Szabó Orsolya, Szöcs Amanda, Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com
www.szemere-plebania.hu